

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofți Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Doțin Ivan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Doțin Ivan Victor, născut la 19 ianuarie 1977, originar din s. Sadovoe, r-nul Glodeni, domiciliat în or. Cahul, str. Ștefan cel Mare 17, ap. 65.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.11.2011– 21.01.2013 (prima instanță);
2. 19.04.2013 – 28.05.2014 (instanța de apel);
3. 26.09.2014 – 25.11.2014 (instanța de recurs ordinar);
4. 21.01.2015 – 09.09.2015 (instanța de apel);
5. 24.11.2015 – 17.02.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 ianuarie 2013, Doțin Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e), j) Cod penal, pe motiv că fapta nu este săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că potrivit rechizitoriului, Doțin Ivan este învinuit că la 01 mai 2011, în intervalul de timp, de la orele 17.00 pînă la orele 21.00, aflîndu-se la domiciliul lui Lebedeva Ana, amplasat în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr. 20 „g”, urmărind scopul de a o omorî pe ultima, realizînd cu certitudine că îi cauzează suferințe deosebite,

profitînd de starea ei de neputință care se datorează vârstei înaintate, i-a aplicat lui Lebedeva Ana o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzîndu-i echimoze pe nas și bărbie din partea dreaptă, care se atribuie la leziuni corporale fără cauzarea daunei sănătății și o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea gîtului, cauzîndu-i o plagă mare pe părțile laterale din față a gîtului cu deteriorarea laringelui și a ambelor artere carotide, care se atribuie la leziuni corporale grave, incompatibile cu viața, în urma cărora Lebedeva Ana a decedat pe loc.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de procuror în baza art.145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal, conform indicilor calificativi: omorul intenționat a persoanei, săvîrșit profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, cu deosebită cruzime.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror și succesorul părții vătămate, Bloșenco Valentina.

3.1. Procurorul, prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Doșin Ivan să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin. (2) lit. e), j) Cod penal și în privința lui să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocînd că:

- în argumentarea poziției, instanța de judecată s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Doșin Ivan depuse în cadrul ședinței de judecată, conform cărora el nu este implicat în omorul lui Lebedeva Ana și în momentul omorului, el se afla cu o femeie la casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr.43, care se află în apropierea domiciliului decedatei;

- instanța de judecată a constatat că Doșin Ivan s-a aflat în casa și ograda părții vătămate, însă constatarea acestui fapt i-a fost insuficientă pentru a recunoaște că Doșin Ivan a comis omorul;

- instanța de judecată nu a dat nici o analiză declarațiilor lui Bloșenco Valentina referitor la faptul că chei de la casă avea doar ea, mama ei Lebedeva Ana și concubinul Doșin Ivan, iar cînd Bloșenco Valentina a venit acasă la 01.05.2011, ușa de la intrare era încuiată și cheile mamei sale erau în casă, de asemenea nu s-a luat în considerație declarațiile acesteia, referitor și la faptul că inculpatul era în relații ostile cu victima, că cadavrul mamei era înfășurat într-un covor și într-o pătură din camera mamei. Totodată, cadavrul mai era înfășurat și într-o pătură, pe care ucigașul a luat-o dintr-un dulap, ce se află în camera unde mai înainte locuia Bloșenco Valentina și Doșin Ivan, ceea ce denotă, că făptașul se orienta bine în casa lui Lebedeva Ana și știa unde se află păturile, adică acesta poate fi cu certitudine doar Doșin Ivan. Instanța de judecată nu a analizat declarațiile lui Bloșenco Valentina și nu le-a apreciat în coroborare cu celelalte probe;

- conform procesului-verbal de ridicare a convorbirilor telefonice s-a stabilit, că în momentul omorului Doțin Ivan se afla în ograda lui Lebedeva Ana, deoarece a efectuat trei sunete la numărul de telefon al Bloșenco Valetina, însă ultima nu i-a răspuns. Inculpatul nu a negat faptul, că la 01.05.2011, aproximativ la ora 17.00, el a sunat-o pe Bloșenco Valetina și ultima nu i-a răspuns, însă a menționat că se afla în casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr.43, care este situată în apropierea domiciliului lui Lebedeva Ana. Instanța de judecată a considerat că acuzarea nu a combătut versiunea inculpatului că în momentul omorului se afla nu departe de casa lui Lebedeva Ana, însă nu a luat în considerație faptul că această versiune a fost expusă de către inculpat abia în ședința de judecată. În cadrul urmăririi penale, Doțin Ivan a refuzat să explice aflarea sa lângă ograda victimei în momentul omorului ei, iar în cadrul ședinței de judecată el nu a dorit să spună numele femeii, cu care s-a aflat în momentul omorului lui Lebedeva Ana, ceea ce face imposibilă verificarea veridicității versiunii înaintate de inculpat. Circumstanțele expuse demonstrează, că instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului, însă instanța nu a indicat de ce la baza sentinței pune aceste declarații contradictorii;

- conform raportului de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.265 din 24.05.2011, pe scurta lui Doțin Ivan a fost depistat sânge, care poate aparține lui Lebedeva Ana și nu poate aparține lui Doțin Ivan. Instanța de judecată nu a luat în considerație această probă, deoarece a fost obținută cu încălcarea procedurii legale, prevăzute de art. 131 alin. (5) Cod de procedură penală și drept argument a adus faptul, că în procesul-verbal de ridicare a scurtei de la Doțin Ivan sunt adăugări, făcute cu un alt pix și într-un scris înghesuit. Totodată, instanța de judecată nu menționează în ce a constatat încălcarea procedurii penale la ridicarea scurtei ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acestui act, conform art.251 alin.(1) Cod de procedură penală. În speță, nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale inculpatului Doțin Ivan, deoarece el nu neagă faptul că scurta neagră a fost ridicată de la el în prezența avocatului, despre ce s-a făcut mențiune în procesul-verbal respectiv;

- instanța de judecată a considerat că au fost comise greșeli la numirea expertizei biologice la 04.05.2011, deoarece în momentul ridicării, ofițerul de urmărire penală a menționat că scurta este împachetată în pachetul nr.7, iar în raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr. 265 din 24.05.2011, este indicat că scurta a fost prezentată în pachetul nr.1 și din această cauză instanța are dubii că anume scurta ridicată de la Doțin Ivan a fost prezentată expertului, însă nu a luat în considerație că obiectele, care au fost trimise la expertiză biologică au fost ridicate prin diferite acțiuni de urmărire penală. Astfel, scurta lui Doțin Ivan a

fost anexată la cauză prin ridicare și a fost împachetată în pachetul nr.7, iar în pachetul nr.1, alte obiecte au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului. Ulterior, în cadrul dispunerii expertizei biologice aceste obiecte au fost din nou împachetate și scurta lui Doțin Ivan a fost pusă în pachetul nr. 1. Astfel, dubiile instanței de judecată privind schimbarea scurtei sunt total nefondate, în cadrul examinării corpurilor delictive în ședința de judecată, inculpatul Doțin Ivan a confirmat că scurta prezentată și împachetată de la experți îi aparține lui.

3.2. Succesorul părții vătămate, Bloșenco Valentina a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de condamnare. În motivarea cererii de apel a invocat că:

- prima instanță a adoptat o decizie pripită și bazată exclusiv pe declarațiile neprobate ale inculpatului;

- în ședința de judecată fiind audiat inculpatul Doțin Ivan a declarat, că în timpul omorului s-ar fi aflat în casa bunicii sale din or. Cahul, str. Caragiale nr.43, totodată invocînd că nu a declarat acest fapt cînd a fost audiat la urmărirea penală, deoarece spera să se împace cu Bloșenco Valentina. Prima instanță a luat aceste declarații neprobate ca temei principal pentru a declara că Doțin Ivan nu a săvîrșit infracțiunea de care este învinuit. Consideră că declarațiile inculpatului sunt o metodă de inducere în eroare a instanței. El nu a înaintat versiunea sa atunci cînd a fost audiat ca bănuț, nici ca învinuit, nici la reținere, nici la prezentarea rechizitoriului, ci abia în ședința de judecată, după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei. Ori, versiunea sa nici nu putea fi combătută la urmărirea penală, odată ce nu a fost enunțată. Din alte probe care sunt anexate la dosar reiese, că în momentul săvîrșirii omorului inculpatul se afla în sectorul unde locuia victima de unde a efectuat cîteva apeluri telefonice (f.d.104 vol. I), iar probe că se afla în casa bunicii sale cu o femeie nu există;

- pe scurta inculpatului au fost depistate urme asemănătoare celor de sînge, a căror proveniență acesta nu a explicat-o și nu a dovedit-o. Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Doțin Ivan a avut motiv de a săvîrși infracțiunea, deoarece victima se afla în relații ostile cu inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, au fost admise apelurile procurorului și succesorului victimei Bloșenco Valentina, s-a casat parțial sentința, în partea dispunerii asupra corpurilor delictive, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- corpurile delictive și obiectele ridicate: scurta ridicată de la inculpatul Doțin Ivan; o bucată de sîrmă, un covoraș, o perdea, un cuțit și patru mucuri de țigări "Red & Wite" ridicate de la locul infracțiunii; o pereche de pantaloni ridicați de la

Sîrbu Veaceslav; o pereche de pantofi negri, o plapumă; o prostire, o pereche de pantaloni bărbătești negri și un tricou negru cu guler – ridicate de la domiciliul lui Doțin Ivan în cadrul percheziției – toate a le păstra cu dosarul. În rest sentința s-a menținut.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că în urma audierii din nou a (succesorul victimei) Bloșenco Valentina și a martorilor: Reșulscaia Ioana, Ostaș Parascovia, Lepeha Elena, Perjun Maria, Perjun Boris, Dimitrova Tatiana, Luchian Ivan, Bordeanu Mihail, Klimenco Olesea, Rizov Igor, Sîrbu Veaceslav, Crîlov Dumitru, Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Bloșenco Alexandru și proba nouă a procurorului – declarațiile martorului Trestianu Pavel, în coroborare cu alte probe, acceptă poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a reflectat în sentință probele administrate și a indicat motivele din care a acceptat unele probe, iar pe altele – nu, a reflectat propria apreciere probelor administrate, astfel din punct de vedere formal sentința primei instanțe este motivată. Apelantul procuror nu a indicat nici o probă care ar fi fost lăsată fără apreciere de instanța de fond.

Instanța de apel a mai remarcat că:

- cercetarea locului infracțiunii și cadavrului lui Lebedeva Ana la 03.05.2011, a avut loc în lipsa medicului-legist. Din raportul de expertiză examinarea medico-legală a cadavrului a început la 04.05.2011. Din concluzia expertului rezultă, că Lebedeva Ana putea fi omorâtă în intervalul de timp 01 – 02 mai 2011. Intervalul de timp între orele 17.00 – 21.00, la 01.05.2011, imputat inculpatului Doțin Ivan că ar fi săvârșit omorul, a fost stabilit de organul de urmărire penală din declarațiile martorilor care au văzut-o ultima dată vie pe Lebedeva Ana și declarațiile martorului Bloșenco Valentina cu referire la momentul venirii sale acasă de la serviciu. Concluzia expertului însă nu exclude posibilitatea survenirii morții lui Lebedeva Ana și mai târziu de ora 21.00, la 01.05.2011, și mai devreme de ora 17.00. Probe care ar exclude cu certitudine orice dubiu rezonabil asupra momentului decesului lui Lebedeva Ana pînă la orele 17.00 sau după ora 21.00, instanței de judecată nu i-au fost prezentate. Unii din martorii audiați au declarat că în anumite momente din intervalul de timp orele 17.00 – 21.00, în care acuzarea pretinde că Doțin Ivan ar fi săvârșit omorul, Doțin Ivan a fost văzut în apropierea gheretei unde muncea Bloșenco Valentina;

- argumentul apelanților că inculpatul Doțin Ivan anterior a locuit în aceeași casă cu Bloșenco Valentina și decedata Lebedeva Ana și cunoștea bine anturajul acestui domiciliu și amplasarea bunurilor din el, în special locul aflării păturilor în care a fost învelit cadavrul lui Lebedeva Ana, este unul de apreciere și nu poate fi acceptat ca fiind determinant în constatarea vinovăției inculpatului Doțin Ivan,

decît în cumul cu alte probe convingătoare. Instanța a constatat, că nu doar inculpatul Doțin Ivan cunoștea amplasamentul bunurilor în casa decedatei și nu există nici o siguranță că păturile în care a fost învelit cadavrul au fost găsite în cunoștință de locul unde erau amplasate sau întîmplător;

- cercetarea locului infracțiunii trezește multe semne de întrebare la care partea acuzării nu a dat nici un răspuns. În primul rînd, nu este stabilit locul concret în care a fost săvîrșit omorul lui Lebedeva Ana. Caracterul leziunii corporale de la care a survenit decesul (plagă cu lezarea ambelor artere carotide), presupune de la sine scurgerea abundentă a cantităților mari de sînge în afara corpului uman, dar în procesele-verbale de cercetare la fața locului (f.d.8-25, vol. I), nu au fost fixate urme de sînge în cantități considerabile nici în casă sau alte încăperi, nici lîngă sau în interiorul tubului de canalizare, nici în alte locuri. Se poate de presupus că Lebedeva Ana putea fi omorîta în casă, unde în bucătărie și camera nr. 3 au fost depistate picături de sînge, și de unde, potrivit declarațiilor martorului Bloșenco Valentina, a dispărut un covoraș, fapt care la rîndul său presupune că făptuitorul a spălat urmele de sînge, astfel că faptul curățirii urmelor a rămas neobservat;

- potrivit procesului-verbal de cercetare a locului infracțiunii, de la fața locului printre alte obiecte au fost ridicate 8 mături de țigară: 4 de la țigări „Temp” și 4 de la țigări „Red & Wite”, însă la expertiză au fost trimise de ofițerul de urmărire penală doar 4 mături de țigări „Red-Wite”. Restul 4 mături de țigări „Temp” nu au fost supuse investigațiilor, și nici nu a fost identificată de organul de urmărire penală persoana care le-a fumat. Cu atît mai mult că acele 4 mături de țigări „Temp” ridicate, nu au fost prezentate de partea acuzării nici instanței de fond, nici instanței de apel, acestea au dispărut. Prin concluzia expertizei medico-legale din 24.05.2011 (f.d.123, vol. I) s-a constatat, că după grupa sangvină cu antigenul suplimentar secretor nu se exclude provenirea salivei pe 4 mături de țigară „Red & Wite” de la Doțin Ivan. Însă partea acuzării nu a exclus prin probe posibilitatea provenirii acestor mături în perioada cînd Doțin Ivan a locuit în casă cu decedata (aproximativ 1-2 săptămîni pînă la omor) sau în ziua de 02.05.2011, cînd Doțin Ivan a venit la domiciliul victimei pentru a se împăca cu Bloșenco Valentina, cînd încă cadavrul lui Lebedeva Ana nu era găsit, și s-a aflat acolo un interval de timp. La fel, aflarea inculpatului la domiciliul victimei după evenimentul omorului și pînă la ridicarea urmelor de la locul infracțiunii de către organul de urmărire penală, poate explica lăsarea de către acesta a urmei palmare pe ușă, identificată prin raportul de expertiză judiciară dactiloscopică din 03.05.2011 (f.d.197-201, vol. I);

- prin raportul de expertiză traseologică din 10.05.2011 (f.d.185, vol. I) s-a stabilit, că încuietoarea ridicată de la ușa casei victimei, este în stare bună de

funcționare, fără urme de influență a obiectelor străine pe mecanismul de încuiere a încuietorei și nu este posibil de stabilit dacă a fost descuiată cu un oarecare obiect străin în afară de cheia proprie. Constatarea din raportul dat, nu arată că lacătul de la ușă ar fi fost descuiat anume cu cheia care s-a aflat în posesia inculpatului Doțin Ivan pînă la data de 02.05.2011, și nici nu exclude posibilitatea deschiderii lacătului cu un obiect străin;

- concluzia instanței de judecată despre vinovăția lui Doțin Ivan nu trebuie să reflecte caracterul probabil al vinovăției, ci doar caracterul cert al acesteia, care ar exclude orice dubii rezonabile. Pe cînd însăși procurorul în propriul apel prin cuvintele ”*ceea ce duce la gîndul că ucigaș poate fi doar Doțin Ivan*”, denotă existența unui dubiu asupra vinovăției lui Doțin Ivan;

- este certă și în afara oricăror dubii concluzia primei instanțe, precum că în procesul-verbal de ridicare a scurtei de la inculpatul Doțin Ivan din 03.05.2011, au fost introduse completări fără participarea lui Doțin Ivan, cu conținutul „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов” (în traducere „cu pete de culoare cafeniu-roșietică asemănătoare cu sîngele”), executată manual cu pixul. Faptul dat se atestă cu copia procesului-verbal de ridicare din 03.05.2011 (f.d. 24, vol. II), care i-a fost înmînată lui Doțin Ivan de către ofițerul de urmărire penală Crîlov Dumitru, care a dispus și executat ridicarea, în care lipsește inscripția „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”. La acest capitol, instanța de apel a conchis că instanța de fond eronat a considerat lovit de nulitate întregul act procedural de ridicare a scurtei de la Doțin Ivan din 03.05.2011, urmînd a fi lovit de nulitate actul procedural, doar în partea inscripției adăugate „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”, deoarece această adăugire de text s-a făcut în lipsa persoanei de la care s-a ridicat scurta și care a participat la ridicare – Doțin Ivan, contrar prevederilor art.127 alin. (2), (4), art.131 alin. (4) Cod de procedură penală. Prin urmare nu s-a reținut argumentul apelantului, precum că încălcarea nu a fost invocată la faza urmăririi penale, sau că actul nu a fost contestat, or potrivit art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală, această încălcare poate fi invocată la orice etapă a procesului;

- ofițerul de urmărire penală, contrar prevederilor art.131 alin. (5) Cod de procedură penală, nu a împachetat și sigilat scurta ridicată la locul ridicării, or o asemenea mențiune lipsește în procesul-verbal de ridicare. Afirmăția apelantului-procuror, precum că scurta lui Doțin Ivan a fost anexată la cauză prin ridicare și a fost împachetată în pachetul nr.7, contravine materialelor cauzei. Apoi în ordonanța de numire a expertizei din 04.05.2011 (f.d. 133 vol. I), scurta ridicată figurează ca fiind împachetată în pachetul nr. 7 și se menționează că pe mîneca dreaptă a scurtei sunt urme de sînge încercuite cu cretă albă, dar în materialele

dosarului lipsesc informații despre circumstanțele împachetării scurtei în pachetul nr.7. Ulterior, în raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive din 24.05.2011 (f.d.136 vol. I), se menționează că expertului i-au fost prezentate obiecte de cercetare, inclusiv și pachetul nr.1 cu o scurtă din piele de culoare neagră, cu căptușeală sintetică, mărimea în umeri 51, lungimea spatelui 70 cm, lungimea mânecilor – 65 cm, pe mîneca dreaptă se observă o mînjitură de culoare cafenie 0,3 x 0,8 cm, s-a făcut spălătură pe un tifon. Instanța de fond corect și-a pus întrebarea, dacă expertului i-a fost prezentată anume scurta ridicată de la Doșin Ivan, or scurta prezentată expertului era deja împachetată în alt pachet, iar descrierea scurtei din raportul de expertiză nu conține indici de individualizare concretă, în plus și raportul de expertiză nu este însoțit de careva imagini ale scurtei investigate. Prin urmare, de către instanța de apel nu s-a reținut nici argumentul procurorului, precum că ulterior, după ridicare, în cadrul dispunerii expertizei biologice, obiectele ridicate au fost din nou împachetate și scurta lui Doșin Ivan a fost pusă în pachetul nr. 1. O asemenea afirmație trebuie neapărat să-și găsească suportul în actul procedural efectuat, iar în materialele cauzei nu există nici un act procedural care ar fi atestat despachetarea scurtei din pachetul nr.7 și împachetarea ei în pachetul nr.1. Instanța de apel nu a acceptat ca probă expertiza medico-legală din 24.05.2011 (f.d.136, vol. I), constatînd inexistența certitudinii că anume scurta ridicată de la inculpatul Doșin Ivan, fără careva manipulări ar fi fost prezentată spre examinare experților, unde s-a depistat sângele uman, care după grupa sangvină și prezența antigenului H, nu exclude proveniența de la victima Lebedeva Ana;

- descifrările apelurilor telefonice ale inculpatului Doșin Ivan nicidecum nu atestă că în acest moment inculpatul s-ar fi aflat la domiciliul victimei (f.d.104-106, vol. I), instanța a dispus inadmisibilitatea procesului-verbal din 22.06.2011, prin care ofițerul de urmărire penală, utilizînd telefonul mobil special „Nokia 5110” și programul special, a stabilit prin efectuarea unor apeluri de la locul infracțiunii (domiciliul lui Bloșenco Valentina), celulele cu acoperire a telefoniei mobile „Moldcell” în zona respectivă, și anume locul III, CH, 6, CID:11121, deoarece acțiunile întreprinse au fost petrecute în lipsa unui specialist sau expert în domeniu, fără careva date despre softul special utilizat, și fără careva informații relevante de la însăși operatorul de telefonie mobilă „Moldcell”, care ar fi în stare să aducă explicații asupra conținutului informațiilor cifrate din descifrarea telefonică, ariile de acoperire ale celulelor, și dacă pot fi exprimate acestea în coordonate geografice cu trecerea lor pe planul localității. Ofițerul de urmărire penală a acționat contrar prevederilor art.142 alin. (1) Cod de procedură penală;

- faptul că inculpatul Doțin Ivan conștient păstrează tăcerea, sau nu comunică unele date, sau comunică unele date eronate, nu scutește partea acuzării de sarcina administrării probelor care combat versiunile inculpatului și demonstrează vinovăția acestuia, iar instanța de fond just a concluzionat că probele prezentate de acuzare nu pot fi luate în considerație din motiv că au fost obținute cu încălcarea procedurii stabilite de Codul de procedură penală.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță, la pronunțarea sentinței de achitare, în partea soluționării chestiunii privitoare la corpurile delictive (un cuțit și 4 mucuri de țigări), prin nimicirea acestora, a admis o eroare de drept, dat fiind că conform prevederilor art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală: „în cazul achitării persoanei în temeiul alin. (1) pct. 2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului”. Instanța de fond nu putea dispune nimicirea corpurilor delictive, deoarece aceste probe ulterior pot fi administrate de organul de urmărire penală pentru continuarea urmăririi penale, și astfel se impune de a decide asupra corpurilor delictive prin păstrarea tuturor corpurilor delictive împreună cu dosarul, așa cum investigațiile în cadrul urmăririi penale urmează a fi reluate.

6. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, a fost contestată cu recurs ordinar de către de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motivând că:

- instanța de apel a denaturat declarațiile martorului Trestianu Pavel;
- în decizia instanței de apel lipsesc declarațiile martorilor Luchian Ivan, Ostaș Parascovia și Klemenco Olesea și aprecierea acestor declarații;
- instanța de apel nu a făcut nici o analiză a declarațiilor lui Bloșenco Valentina referitor la faptul, că chei de la casă avea doar ea, mama Lebedeva Ana și concubinul ei Doțin Ivan, iar când Bloșenco Valentina a venit acasă la 01.05.2011, ușa de la intrare era încuiată și cheile mamei sale erau în casă, de asemenea nu s-a luat în considerație declarațiile acesteia, referitor la faptul că inculpatul era în relații ostile cu victima, că cadavrul mamei era înfășurat într-un covor și într-o pătură din camera mamei. Totodată, cadavrul mai era înfășurat și într-o pătură, pe care ucigașul a luat-o dintr-un dulap, ce se află în camera unde mai înainte locuia Bloșenco Valentina și Doțin Ivan. Deci, ucigașul se orienta bine în casa lui Lebedeva Ana și știa unde se află păturile, ceea ce duce la gândul că ucigaș poate fi doar Doțin Ivan. Instanța de judecată nu a analizat declarațiile lui Bloșenco Valentina și nu le-a apreciat în coroborare cu celelalte probe și anume a declarațiilor martorilor audiați repetat în cadrul apelului;

- în decizia sa, instanța de apel face o reapreciere a probelor, spre exemplu: raportul de expertiză medico-legală nr. 265 din 24 mai 2011, nu a fost admis ca probă, iar procesul-verbal de ridicare din 03.05.2011 (f.d.97, vol. I), pe care nu-l mai consideră nul și îl admite ca probă, cu excepția inscripției „с пятнами красно-коричневого цвета на одном из рукавов”;

- în apelul lor, procurorul și succesorul victimei Bloșenco Valentina nu propun soluția privind corpurile delictelor, ci recunoașterea vinovăției lui Doșin Ivan în comiterea infracțiunii incriminate cu prezentarea argumentelor sale, iar instanța de apel admite în întregime apelurile procurorului și a succesorului victimei, și nici nu „parțial” sau „din alte motive”, și casează parțial sentința în partea expunerii asupra corpurilor delictelor;

- instanța de apel nu s-a referit în cumul la declarațiile martorilor Sîrbu Veaceslav, Trestianu Pavel, Climenco Olesea, Ostaș Parascovia, din care rezultă că omorul lui Lebedeva Ana, nu putea fi mai devreme de orele 17.00 la data de 01.05.2011;

- instanței de apel au fost prezentate probele cu declarațiile succesorului victimei Bloșenco Valentina, din care rezultă că omorul lui Lebedeva Ana nu putea fi după orele 21.00, la data de 01.05.2011;

- instanța de apel greșit și-a asumat calitatea unui „specialist” sau „expert medico-legal” care poate să spună că „*Caracterul leziunii corporale..., presupune de la sine scurgerea abundentă a cantităților de sînge în afară corpului uman, dar în procesele-verbale de cercetare la fața locului (f.d.8-25, vol. 1) nu au fost fixate urme de sînge în cantități considerabile nici în casă sau alte încăperi, nici lângă sau în interiorul tubului de canalizare, nici în alte locuri.*”;

- instanța de apel greșit a apreciat cuvintele procurorului din propriul apel și anume: „*ceea ce duce la gîndul că ucigașul poate fi doar Doșin Ivan*”, deoarece denotă existența unui dubiu asupra vinovăției lui Doșin Ivan, instanța punînd accentul pe „*poate fi*” și nu să aprecieze expresia „*doar Doșin Ivan*”;

- instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile lui Bloșenco Valentina, Climenco Oleg, Dimitrova Tatiana, Rizov Igor, din care rezultă că casa situată în or. Cahul. str. Ion Luca Caragiale nr.43., unde din cuvintele inculpatului se afla la data comiterii infracțiunii, este casa bunicii sale, și martorii menționați au declarat că Doșin Ivan niciodată nu se ducea acolo, or, din declarațiile martorului Climenco Oleg rezultă că Doșin Ivan a făcut cunoștință cu o femeie pe numele Nadejda, fina cunoscuților ei, în anul 2012, cu un 1 an pînă la procesul de judecată din ianuarie 2013, și Doșin nicidecum nu putea să se întâlnească cu această persoană în luna mai 2011;

- declarațiile inculpatului Doțin Ivan depuse la instanța de fond și la urmărire penală, nefiind verificate în instanța de apel, au fost puse la baza deciziei de achitare;

- careva temeuri de a considera nule conform art. 251 Cod de procedură penală și a nu admite ca probe conform art. 94 CPP, procesul-verbal de ridicare a scurtei lui Doțin Ivan și raportul de expertiză nr. 265 din 24.05.2011, nu sunt;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor expuse în apelul succesului victimei Bloșenco Valentina.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014, a fost admis recursul declarat de procuror, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că prevederile art. 414, art. 417 alin. (1) pct. 8), art. 101 Cod de procedură penală, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Instanța de recurs a menționat că prin decizia instanței de apel, la examinarea apelului procurorului și succesului victimei Bloșenco Valentina, practic se face motivarea sentinței de achitare a Judecătoriei Cahul din 24 ianuarie 2013, care nu conține vre-o analiză a probelor acuzării și nici nu se indică de ce instanța de fond respinge aceste probe și din ce cauză pune la baza sentinței de achitare, probele prezentate de partea apărării.

La fel, instanța de recurs a conchis că soluția respingerii apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată, atât a primei instanțe, cât și a celei de apel.

Totodată, instanța de recurs a conchis că în argumentarea poziției sale, instanța de apel s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Doțin Ivan depuse în cadrul ședinței de judecată, în instanța de fond, deoarece ultimul a refuzat să fie audiat în cadrul instanței de apel. Astfel, instanța de recurs a reținut că modalitatea de motivare a soluției în cauza dată, fără verificarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor, date la orice etapă a procesului, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept.

În același sens, instanța de recurs a constatat că deși în apelul său procurorul și succesul victimei Bloșenco Valentina, nu propun soluția privind corpurile delictelor, ci recunoașterea vinovăției lui Doțin Ivan în comiterea infracțiunii incriminate, cu prezentarea argumentelor sale, instanța de apel, în dispozitiv, admite în întregime apelurile procurorului și a succesului părții vătămate,

casează parțial sentința în partea dispunerii asupra corpurilor delictive, după cum a indicat în partea discriptivă a deciziei, referindu-se la art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a conchis că instanța de apel a admis și a apreciat prioritar declarațiile inculpatului, care are dreptul de a nu se auto incrimina și un cumul de probe prezentate de către partea apărării numai la etapa cercetării judecătorești în instanța de fond, iar declarațiile succesului părții vătămate și a martorilor acuzării au fost apreciate critic la general, fără a argumenta concluzia dată. Celelalte probe care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, au fost ignorate totalmente, nefiind analizate, apreciate și ca urmare, nu s-a expus asupra admiterii și nici a respingerii acestora.

9. La 22 ianuarie 2015 au depus declarații de abținere judecătoria Curții de Apel Cahul, Vavrin Galina, Bonadarenco Natalia, Dănăilă Ion, Dimitradi Tatiana și Movilă Vitalie, în legătură cu faptul că anterior au participat la judecarea acestei cauzei penale privindu-l pe Doțin Ivan, în ordine de apel și recurs.

9.1. Prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 februarie 2015, a fost admisă abținerea judecătorilor Curții de Apel Cahul și a fost desemnată pentru judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, au fost admise apelurile declarate de procuror și succesul victimei, a fost casată total sentința Judecătoriei Cahul din 21 ianuarie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Doțin Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa de 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

11. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor din dosar și probele cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de instanța de fond, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, audiind inculpatul, succesul victimei, martorii, a constatat că inculpatul Doțin Ivan la 01 mai 2011, aproximativ la ora 17.00, aflându-se în casa lui Lebedeva Ana, amplasată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr. 20 „g”, urmărind scopul de a o omorî pe ultima, profitând de starea de neputință, ce se datorează vârstei înaintate, i-a aplicat lui Lebedeva Ana o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i echimoze pe nas și bărbie din partea dreaptă, care se atribuie la leziuni corporale fără cauzarea daunei sănătății și o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea gâtului, cauzându-i o plagă mare pe părțile laterale din față a gâtului cu deteriorarea laringelui și a ambelor artere carotide, care se atribuie la

leziuni corporale grave, incompatibile cu viața, în rezultatul cărora Lebedeva Ana a decedat pe loc.

În ședința de judecată în apel, inculpatul Doțin Ivan a pledat nevinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, a refuzat să depună declarații, susținând integral declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanță.

Instanța de apel a audiat repetat:

- succesorul victimei Bloșenco Valentina care a declarat că a concubinat cu Doțin Ivan 2 ani și au locuit împreună cu mama sa Lebedeva Ana, în casa ce îi aparținea Valentinei situată pe adresa or. Cahul, str. L. Caragiale 20 „g”. În luna aprilie 2011 s-a certat cu inculpatul, după care ultimul a plecat de acasă. Ulterior peste o săptămână s-a împăcat cu Valentina însă din nou s-au certat la 31 aprilie 2011, din cauza că Doțin Ivan a spus că i-au dispărut banii care se aflau acasă la ea. Pe data de 1 mai 2011, 1-a văzut pe inculpat la ora 9:00 dimineața, lângă chioșcul unde lucra, iar acasă a venit la ora 21:00. Ușa de la casă era încuiată și ea s-a culcat, pe mama sa nu a văzut-o însă s-a gândit că ea doarme. A doua zi pe data de 02 mai 2011, dimineața la ora 6:00, a observat că mama ei nu este acasă, însă a crezut că a plecat la cimitir. Ea a crezut că mama ei s-a dus la mătușa Ostaș, care trăiește nu departe, însă ultima i-a spus că a fost, dar a plecat. Peste un timp a venit inculpatul cu tortă și o sticlă cu limonadă, pe care le-a lăsat în bucătărie împreună cu cheia de la casă. Inculpatul a întrebat unde este mama că dorește să se împace cu ea. La fel, i-a spus ei „Iartă-mă dacă poți”, ulterior a plecat și s-a îndreptat în direcția veceului, după care s-a întors și s-a uitat în urmă, vizita inculpatului a durat 5-10 minute. Apoi Bloșenco Valentina a plecat la cimitir, unde a fost întrebată de rude unde este mama ei precum și Doțin Ivan a întrebat-o dacă au găsit-o pe mama sa. După care a plecat acasă, însă nu a găsit-o pe mama, dar a observat că lipsește un țol. Ea a telefonat pe fratele său Sîrbu Veaceslav și 1-a rugat să vină, acesta a venit și i-a spus, că a fost la morgă însă nu a găsit-o. Ulterior s-au dus la mătușa Ostaș, însă fără nici un rezultat, după care din nou s-au întors acasă. Pe la orele 2:00, Valentina a observat cheile mamei de la casă și și-a dat seama că mama trebuie să fie undeva aproape, fiindcă de la casă erau trei chei care se aflau la mama, Doțin Ivan și ea. După care au început să caute începând cu camera ei unde pe perdea, care este în loc de ușă au observat pete de sânge, de aceea au crezut că ea era bătută fiindcă în rest totul era aranjat, au început să o caute lângă casă iar, fratele ei a găsit-o pe mama sa în canalizație. După aceasta au chemat poliția, care a scos cadavrul. Lebedeva Ana era învelită într-o pătură care era luată din dulapul ei. La fel, în canalizație a fost găsit un cuțit, însă acesta nu-i aparținea. Ulterior ea a observat că a dispărut o plapumă de pe patul mamei sale și 1000 euro pe care i-a strâns Lebedeva Ana pentru înmormântare. Bloșenco Valentina a mai indicat că pe

data de 2 mai 2011, 1-a văzut pe Doțin Ivan în ochelari și s-a mirat tare fiindcă de obicei nu-i purta, la fel era și schimbat la față, de asemenea era îmbrăcat în scurtă neagră, cămașă și pantaloni.

- martorul Iurcenco Victor, care a declarat că îl cunoaște pe Doțin Ivan și pe 01 mai 2011, ora 19:00, 1-a văzut în or. Cahul, lângă barul „Imperial”. Inculpatul era îmbrăcat în scurtă de piele neagră, pantaloni întunecați și chipiu. Era în stare normală. La fel 1-a văzut și pe 02 mai 2011 la cimitir, unde era îmbrăcat la fel.

- martorul Caitaz Lilia, care a declarat că a lucrat împreună cu Bloșenco Valentina. La 01 mai 2011, 1-a văzut pe Doțin Ivan de câteva ori, la ora 9:00 era lângă buticul unde lucra Valentina și la orele 13:00 și 18:00, lângă barul „Imperial”, inculpatul era îmbrăcat în scurtă și pantaloni de culoare închisă. Martorul a mai indicat că la ziua de naștere a lui Doțin Ivan s-a produs o ceartă, iar inculpatul a lovit-o pe Valentina și pe mama ei, iar relațiile dintre inculpat și Lebedeva Ana nu erau prea bune.

La fel, în ședința de judecată în apel au fost verificate probele cercetate în ședința din instanța de fond, și anume:

- declarațiile martorilor Klimenco Olesea, Rizov Igor, Bordeanu Mihail, Sîrbu Veceslav, Perjun Boris, Reșuliscaia Ioana, Luchița Ivan, Ostaș Parascovia.
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 mai 2011, și tabelul fotografic a domiciliului lui Lebedeva Ana (f.d. 8-18 vol. I);
- procesul-verbal de cercetare suplimentară din 03 mai 2011, a domiciliului lui Lebedeva Ana (f.d. 19-25, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 03 mai 2011, a domiciliului a lui Doțin Ivan, în cadrul căruia au fost ridicate: o pereche de pantofi bărbățești de culoare neagră, un cearșaf de culoare brună, o plapumă cu pete de culoare brună, o pereche de pantaloni și un tricou de culoare neagră, cu gulere (f.d. 91-92, vol. I)
- procesul-verbal de ridicare din 03 mai 2011, în cadrul căruia de la Doțin Ivan a fost ridicată o scurtă din piele de culoare neagră (f.d. 96-97, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delict Nr.266 din 24 mai 2011, conform căruia pe mușturile de țigări, ridicate de la domiciliul lui Lebedeva Ana, a fost depistată salivă, apartenența căreia nu se exclude a fi de la Doțin Ivan (f.d. 123-126, vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delict Nr.265 din 04 mai 2011, conform căruia pe petele și urmele de pete de culoare cafenie și cafenie-maro de pe scurtă, de pe plapuma de culoare roșie a fost

- depistat sânge omenesc, apartenența căruia nu este exclusă de a fi de la Lebedeva Ana și nu putea proveni de la Doțin Ivan (f.d. 136-140, vol.I);
- raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive Nr. 267 din 24 mai 2011, conform căruia pe petele și soluțiile de culoare roșietică-maro și culoarea maro de pe draperii, cuțit și de pe răzuirile de var a fost depistat sânge omenesc, apartenența căruia nu se exclude de a fi de la Lebedeva Ana și se exclude apartenența lui de la Doțin Ivan (f.d. 151-156, vol.I);
 - raportul de expertiză medico-legală Nr. 117d din 5 mai 2011, conform căruia pe corpul lui Doțin Ivan nu s-au depistat leziuni corporale (f.d. 165, vol. I);
 - raportul de expertiză medico-legală Nr. 111 din 06 mai 2011, conform căruia pe corpul lui Lebedeva Ana au fost depistate echimoze pe nas și bărbie din partea dreaptă, care se atribuie la leziuni corporale fără cauzarea daunei sănătății, plagă mare pe părțile laterale din față a gâtului cu traumarea integrală a laringelui și a ambelor artere carotide, care se atribuie la leziuni corporale grave, incompatibile cu viața (f.d. 174-175, vol. I);
 - raportul de expertiză medico-legală Nr. 253 din 20 iulie 2011, conform căruia decesul lui Lebedeva Ana a survenit în urma anemiei acute posthemoragice, în timp de 5-10 minute după lezarea organelor gâtului. De la timpul survenirii morții pînă la examinarea cadavrului, posibil au trecut 2-4 zile, aprecierea cu certitudine a timpului survenirii morții este imposibilă. Pe cadavrul lui Lebedeva Ana au fost depistate edem - echimoze pe nas și bărbie din partea dreaptă, care se atribuie la leziuni corporale fără cauzarea daunei sănătății, plagă mare pe părțile laterale din față a gâtului cu deteriorarea laringelui și a ambelor arterii carotide, care se atribuie la leziuni corporale grave, incompatibile cu viața (f.d. 274-276, vol. I);
 - raportul de expertiză traselologică Nr. 64 din 10 mai 2011, conform căruia, broasca de la ușa ridicată de la domiciliul lui Bloșenco Valentina funcționa și nu s-au depistat careva urme de influență cu alte obiecte străine (f.d. 185-187, vol. I);
 - raportul de expertiză psihiatrică Nr. 296 din 24 mai 2011, conform căruia este necesar de a-l recunoaște pe Doțin Ivan responsabil, în privința infracțiunii incriminate deoarece nu suferă de o boală psihică. (f.d. 210-211, vol. I);
 - procesul-verbal de confruntare din 09 iunie 2011 (f.d. 79, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 07 iunie 2011, conform căruia au fost examinate un cuțit de bucătărie, o draperie, o scurtă bărbătească, două cuverturi, patru muștucuri de țigări „Red & White” (f.d.214-218, vol. I);
- procesul-verbal de prezentare a materialelor din 17 noiembrie 2011 (f.d.293, vol. I).

Instanța de apel a constatat că probele relevate supra sunt admisibile, fiind administrate în conformitate cu Codul de Procedură penală.

Instanța de apel, în urma aprecierii noi a probelor, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală a constatat că fiind dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale imputate.

În acest sens, instanța de apel analizând declarațiile succesului victimei Lebedeva Ana, Bloșenco Valentina în coroborare cu raportul de expertiză traselogică Nr. 64 din 10 mai 2011, conform căreia, broască de la ușa ridicată de la domiciliul lui Bloșenco Valentina funcționa și nu s-au depistat careva urme de influență cu alte obiecte străine (f.d. 185-187), a constatat că autorul infracțiunii avea cheia de la casa victimei și această persoană este inculpatul, care a adus cheia lui Bloșenco Valentina a doua zi, după omor.

Mai mult decât atât, instanța de apel a reținut că din declarațiile succesului victimei Lebedeva Ana, Bloșenco Valentina, rezultă că cadavrul victimei era înfășurat într-un covor și într-o pătură din odaia mamei sale. Totodată, cadavrul mai era înfășurat și într-o pătură, pe care ucigașul a luat-o dintr-un dulap, ce se afla în camera, unde mai înainte locuia Bloșenco Valentina și Doșin Ivan. Deci, ucigașul se orienta bine în casa lui Lebedeva Ana și știa unde se află păturile, fapt ce confirmă concluzia că autorul infracțiunii este inculpatul.

În același context, instanța de apel a constatat că conform procesului-verbal de ridicare a convorbirilor telefonice s-a stabilit, că în momentul omorului Doșin Ivan se afla în ograda lui Lebedeva Ana, deoarece a efectuat trei sunete la numărul telefonic al lui Bloșenco Valentina, însă ultima nu i-a răspuns. Inculpatul nu a negat faptul că pe data de 01 mai 2011, aproximativ la ora 17.00, el a sunat-o pe Bloșenco Valentina și ultima nu i-a răspuns, însă a menționat, că se afla în casa bunicii sale, situată în or. Cahul, str. Ion Luca Caragiale nr.43, care este situată în apropierea domiciliului Lebedeva Ana.

Totodată, instanța de apel a reținut ca semnificative în sensul dovedirii vinovăției inculpatului în săvârșirea omorului victimei și: raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive Nr. 266 din 24 mai 2011, conform căreia pe muștucurile de țigări, ridicate de la domiciliu lui Lebedeva Ana, a fost depistată saliva, apartenența căreia nu se exclude a fi de la Doșin Ivan (f.d. 123-126, vol. I),

procesul-verbal de percheziție din 03 mai 2011, a domiciliului lui Doțin Ivan în cadrul căruia au fost ridicate: o pereche pantofi bărbătești de culoare neagră, un cearșaf de culoare albă cu pete de culoare brună, o plapumă cu pete de culoare brună, o pereche de pantaloni și un tricou de culoare neagră cu guler (f.d. 91-92, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 03 mai 2011, în cadrul căruia de la Doțin Ivan a fost ridicată o scurtă din piele de culoare neagră (f.d. 96-97, vol. I) și raportul de expertiză medico-legală a corpurilor delictive Nr.265 din 04 mai 2011, ridicate de la Doțin Ivan, conform căreia pe petele și urmele de pete de culoare cafenie și cafenie-marro de pe scurtă, de pe plapuma de culoare roșie a fost depistat sânge omenesc, apartenența căruia nu este exclusă de a fi a lui Lebedeva Ana și nu putea proveni de la Doțin Ivan (f.d. 136-140, vol. I), care confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei infracționale constatate.

La fel, instanța de apel a reținut că inculpatul a indicat că Lebedeva Ana avea antipatie față de dînsul, însă îl suporta din motiv că fiica ei locuia împreună cu dînsul. Pe Lebedeva Ana niciodată nu a lovit-o însă a lovit-o pe Bloșenco Valentina. Prin urmare, relațiile dintre inculpat și victimă erau ostile. În această ordine de idei, se înscrie și mobilul apărut ca un element psihic, ce a contribuit la luarea hotărîrii de a acționa cu intenție directă, fiind evidente la inculpat sentimentele de ură față de victimă și la impulsionarea voinței de a-și realiza intenția de a o omorî, fiind astfel determinată latura subiectivă a infracțiunii.

Instanța de apel a conchis că versiunea lui Doțin Ivan, precum că nu a săvârșit omorul lui Lebedeva Ana, este declarativă și nu are acoperire probatorie și urmărește scopul evitării răspunderii penale.

Instanța de apel a constatat că prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de legea penală, fapta reținută în sarcina inculpatului Doțin Ivan se califică în baza articolului 145 alin. (2) lit. e) Cod penal: omorul intenționat al unei persoane, săvârșit, profitînd de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate.

Din materialul probator administrat în cauză, rezultă că nu s-a constatat săvârșirea infracțiunii cu deosebită cruzime și motive sadice. În procesul de lipsire de viața a victimei, nu s-au stabilit acțiuni de deosebită cruzime și motive sadice, specifice învinuirii înaintate inculpatului în baza articolului 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, astfel instanța de apel nu a constatat omorul intenționat al unei persoane, săvârșit, cu deosebită cruzime și din motive sadice, fapt ce i-a determinat concluzia privind excluderea semnului calificativ enunțat în lit. j) din norma penală specială respectivă.

În atare situație, instanța de apel a conchis că sunt întrunite condițiile privind condamnarea inculpatului în baza articolului 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă în baza articolului 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, instanța de apel a luat în considerare prevederile din articolele 7, 61 și 75 Cod penal, precum și faptul că inculpatul anterior a fost condamnat și antecedentul penal este stins, infracțiunea săvârșită se clasifică, conform articolului 16 Cod penal, ca deosebit de gravă și în context, i-a aplicat pedeapsa cu închisoare, în limita prevăzută de sancțiunea articolului 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În baza acestor argumente, instanța de apel a concluzionat că sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, sub aspectul aprecierii probelor și calificării faptei, în vederea stabilirii adevărului cu privire la săvârșirea infracțiunii de către inculpat, astfel prima instanță nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101, 384 Cod de procedură penală.

12. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Doțin Ivan, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul din 21.01.2013, invocând că:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală, și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, nr. 22 din 12.12.2005, cu privire la practica judecării cauzelor în ordine de apel, care stipulează că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată, dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor, pe care s-a bazat instanța la pronunțarea hotărârii, să indice din ce motiv urmează să fie reapreciate ori respinse probele;

- instanța de apel nu a elucidat divergențele în declarațiile succesului victimei, Bloșenco Valentina și a martorilor, dubiile apărute în cadrul cercetării și examinării cauzei date;

- procurorul în ședința instanței de apel a solicitat să fie audiați martorii Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Sîrbu Veceslav și succesul victimei Bloșenco Valentina, din toate aceste persoane nu a fost posibil de audiat decât pe martorul Sîrbu Veceslav;

- instanța de apel, în decizie nu se expune asupra obiecțiilor apărării, care au fost expuse în formă scrisă și nu a dat vre-o analiză de ce nu urmează a fi luate în considerație și motivele respingerii lor;

- modalitatea de promovare a soluției în cauza dată, fără verificarea suplimentară a probelor care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor, date la orice etapă a procesului, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție, care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci când se pronunță o nouă hotărîre, după regulile pentru judecare în prima instanță, astfel rezultă că instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare de drept procedural, în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală;

- nu sunt probe care confirmă că Doțin Ivan a comis infracțiunea imputată;

- nu s-a verificat versiunea că autor al omorului poate fi persoana care a fumat, lăsînd mucuri de țigară „Temp” la domiciliul decedatei;

- în procesul verbal din dosar sunt adăugiri, făcute cu un alt pix și într-un scris înghesuit, adăugîndu-se cuvintele: „*pe una din mânicile scurtei sau depistat urme de sînge*”. Ofițerul de urmărire penală, fiind interogat asupra acestui fapt, a relatat că a scăpat din vedere să indice și în exemplarul apărării aceste cuvinte;

- examinînd scurta de piele, nu s-a văzut nici un semn de cretă și oarecare mânjitură, după cum este indicat în ordonanța din 04.05.2011, privind dispunerea expertizei biologice (f.d. 133, vol. I);

- succesorul părții vătămate, Bloșenco V., de nenumărate ori a declarat că din casă au fost sustrase 1000 euro, însă organul de urmărire penală nu a intentat dosar penal pe acest fapt și nici nu a cercetat versiunea unui furt, jaf, tâlhărie;

- decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd că concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

13. La recursul ordinar declarat de avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Doțin Ivan, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod

de procedură penală, a depus referință succesorul victimei Bloșenco Valentina, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului declarat de acesta, invocând că:

- prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, instanța de apel corect a apreciat probele administrate la cauza penală și corect a ajuns la concluzia că inculpatul Doțin Ivan este vinovat de comiterea omorului intenționat a lui Lebedeva Ana din 01 mai 2011;

- instanța de apel a respectat prevederile art. 101 și 414 Cod de procedură penală a dat o apreciere justă probelor administrate de organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată;

- critica recurentului referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, care deja a fost efectuată în instanța de apel de 3 judecători, iar dezacordul unei părți în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau achitare;

- recurentul invocă aceleași motive ca și în instanța de fond și de apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia acesteia în privința vinovăției inculpatului este justă și întemeiată;

- decizia instanței de apel respectă rigorile prevăzute de art. 417 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a stabilit pedeapsa cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

13.1. La fel, la recursul ordinar declarat de avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Doțin Ivan, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul, potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept, de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță, ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, considerând că au fost administrate nu în raport cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind comise încălcări de procedură. Din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate sunt legale și nu au fost admise încălcări a anumitor prevederi ale legii procesual penale, ce ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opiniile expuse în referințe, Colegiul penal conchide, că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În acest sens, cu referire la motivele invocate de recurent, precum că *„instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală, și Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, nr. 22 din 12.12.2005, cu privire la practica judecării cauzelor în ordine de apel, care stipulează că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată, dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor, pe care s-a bazat instanța la pronunțarea hotărîrii, să indice din ce motiv urmează să fie reapreciate ori respinse probele; instanța de apel, în decizie nu se expune asupra obiecțiilor apărării, care au fost expuse în formă scrisă și nu a dat vre-o analiză de ce nu urmează a fi luate în considerație și motivele respingerii lor; modalitatea de promovare a soluției în cauza dată, fără verificarea suplimentară a probelor care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor, date la orice etapă a procesului, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție, care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte dintr-o administrare legală a probelor, în special atunci cînd se pronunță o nouă hotărîre,*

după regulile pentru judecare în prima instanță, astfel rezultă că instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate a comis o eroare de drept procedural, în sensul încălcării dispozițiilor imperative ale art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală”, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și declarative, deoarece din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.87-112, vol. III), și a deciziei atacate (f.d.114-127, vol. III), rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărîrea adoptată a admis apelurile și a casat sentința primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărîre prin care Doțin Ivan a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, totodată pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor relevante, iar motivele neesențiale care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, astfel instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt în acest aspect. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei.

Cu referire la motivele invocate de recurent, precum că „instanța de apel nu a elucidat divergențele în declarațiile succesului victimei, Bloșenco Valentina și a martorilor, dubiile apărute în cadrul cercetării și examinării cauzei date; procurorul în ședința instanței de apel a solicitat să fie audiați martorii Iurcenco Victor, Caitaz Lilia, Sîrbu Veceslav și succesul victimei Bloșenco Valentina, din toate aceste persoane nu a fost posibil de audiat decît pe martorul Sîrbu Veceslav; nu sunt probe care confirmă Doțin Ivan a comis infracțiunea imputată”, Colegiul penal constată că sunt declarative și constituie opinia subiectivă a recurentului, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a cuprinsului deciziei instanței de apel (f.d. 119-126, vol. III), rezultă că instanța de apel corect și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Doțin Ivan în baza art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, în baza cumulului de probe, descrise în pct. 15, 15.1, 15.2, 15. 3, 15.4 și în pct. 11 a prezentei decizii, administrate și examinate în instanța de fond, fiind verificate și cercetate din nou în ședința instanței de apel, audiind suplimentar succesul părții vătămate Bloșenco Valentina (f.d. 98, vol. III) și martorii Iurcenco Victor (f.d. 103, vol. III) și Caitaz Lilia (f.d. 103, vol. III), fapt confirmat prin consemnările efectuate în procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.102-106, vol. III), apreciind probele respective corect, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar temeieri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Totodată, recurentul mai invocă că „în procesul verbal din dosar sunt adăugiri, făcute cu un alt pix și într-un scris înghesuit, adăugându-se cuvintele: „pe una din mânecile scurtei sau depistat urme de sânge”. Ofițerul de urmărire penală, fiind interogat asupra acestui fapt, a relatat că a scăpat din vedere să indice și în exemplarul apărării aceste cuvinte; examinând scurta de piele, nu s-a văzut nici un semn de cretă și oarecare mânjitură, după cum este indicat în ordonanța din 04.05.2011 privind dispunerea expertizei biologice (f.d. 133); astfel în privința acestor motive Colegiul penal conchide că deși la administrarea probelor respective sunt prezente omisiuni și erori materiale, acestea însă, sunt neesențiale și nu afectează autenticitatea informației obținute și constituie niște omisiuni și completări de ordin tehnic ce nu pot servi ca temei pentru respingerea sau declararea nulității absolute a acestor probe și nu cad sub incidența temeiului prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, după cum invocă recurentul sau a art. 251 Cod de procedură penală și finalmente nu afectează soluția corectă a instanței de apel în cauza dată, la baza deciziei instanței de apel fiind puse suficiente probe administrate legal, care prin coroborarea lor au dovedit vinovăția inculpatului Doțin Ivan în săvârșirea infracțiunii imputate.

În privința motivului invocat de recurent, precum că „nu s-a verificat versiunea că autor al omorului poate fi persoana care a fumat, lăsînd mucuri de țigară „Temp” la domiciliul decedatei”, Colegiul penal conchide că prin acesta, recurentul înaintează o versiune de apărare a lui, însă conform art. 427 alin. (1) Cod penal, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel...”, astfel instanța de recurs verificînd decizia atacată o consideră corect motivată în baza probelor descrise în aceasta, iar versiunile noi urmează a fi înaintate organului de urmărire penală pentru verificare.

Ce ține de motivul invocat de recurent, precum că „succesorul părții vătămate, Bloșenco V., de nenumărate ori a declarat că din casă au fost sustrate 1000 euro, însă organul de urmărire penală nu a intentat dosar penal pe acest fapt și nici nu a cercetat versiunea unui furt, jaf, tâlhărie”, Colegiul penal atestă faptul că acesta este neîntemeiat și nu poate duce la casarea deciziei atacate, deoarece circumstanțele la care face referire recurentul nu țin de infracțiunea de omor examinată în prezenta cauză penală, acestea fiind susceptibile de a fi verificate într-o cauză penală separată, fapt ce depășește limitele învinuirii formulate în rechizitoriul din prezenta cauză penală (f.d.297 verso, vol. I). Astfel, instanța de apel corect s-a expus în decizia sa în limitele învinuirii și competenței sale, respectînd prevederile art. 325 alin. (1), 413 alin. (1), 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd că „judicarea cauzei în primă instanță se efectuează

numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu” și că „la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1”, precum și „Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

15. Prin urmare, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Doșin Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Doșin Ivan Victor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 martie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin